

Ein dansk Brúðarvísa

1. I Dannemænd¹ enhver for sig
Som ejer Ægtemage
Se til at I lemfældelig
Husholdningsåget drage
Se til hvordan I holde hus,
At I med ingen overfus
Eders smukke kvinder plage.
2. Men bo hos Dennem med For-
stand
Og deler med Dem Ære
Som Kvinden med sin Ægte-
mand
Kan kærlig sammen være
Og om i huset hændes sligt
Som synes noget skrøbeligt
Skal man dog overbære.
3. I ved hvad Svaghed Kvinden har
Og hvad de med sig føre
Man skal derfor de svage kor
Med varlig hænder røre
Thi se Guds naades Himmerig
Skal dem så vel som dig og mig
Med arveret tilhøre.
4. Bortkaster Larm og Bitterhed
Thi saadant lader ilde
Man ogsaa kunne let derved
Sin Kærlighed forspilde
Og Eders bønner kunne saa
Hos Gud ej nogen fremgang faa
Hvortil I bede ville.
5. I Kvinder det er Eder sagt
I skal Iers mænd adlyde
Thi Manden haver overmagt
Han raade bør og byde
Hvor Manden æres, æres Gud
Thi Gud gav den Befaling ud
Saa bør man det udtyde.
6. Det var ej Sara nogen Skam
Hun blev derfor ej værre
Hun lydig var sin Abraham
Og kalded hannem Herre
Beviser samme Velgefal,
I Saras døtre blive skal
Og hendes tidel bære.
7. Og om der skulle komme paa
En liden Knur og Trætte
Ser til I da frimodig staar
Al frygt til side sætte
Med tiden det nok bliver godt
Man kan forviklet Tråd og Tot
Med Lämper meget rette.

Digtet af nordmanden Petter Dass.

Mikkel Peter Emil Jacobsen,
Kirkju, hin 31. januar 1940.

---

¹Hædersmænd.